

[Boligministeren]

giver anledning til yderligere overvejelser, inden man kan fremlægge et forslag.

Endelig skal jeg sige, at det af fru Kirsten Jacobsen fremsatte dagsordensforslag kan reageringen ikke tage imod.

Formanden:

Jeg skal her afbryde forhandlingen og udsætte mødet. Det genoptages i dag kl. 13.00.

Mødet udsat kl. 11.32

Mødet genoptaget kl. 13.00

Forhandlingen genoptoges.

Kirsten Jacobsen (FP):

Jeg vil gerne komme med et par kommentarer. Nu kan jeg se, at boligministeren ikke er kommet, så jeg lægger boligministeren til side og starter med et par af de andre ordførere.

Jeg vil da gerne sige til dem, der har sagt, at man kan sætte spørgsmålstegn ved, om det er rigtigt at komme med en sådan forespørgsel på nuværende tidspunkt, at jeg synes, debatten har vist, at det er rigtigt, og jeg synes, det er en smule kedeligt for socialdemokratiet og regeringen, at man endnu en gang har villet fortælle folketinget, at man faktisk ikke vil fortælle det noget.

Jeg synes også nok, det virker paradoksalt, at boligministeren siger, at regeringen ikke vil fordyre boligudgiften hverken for lejere eller for ejere, for så i den næste sætning at sige til hr. Wilhjelm, at det naturligvis er klart, at ejerboligen som et af problemerne skal indgå i det nye forlig. Man ved jo godt, hvad det betyder, når det er et svar til hr. Wilhjelm. Og så slutter regeringen med at sige, at den dagsorden, som fremskridtspartiet har foreslået, kan man ikke acceptere. Når regeringen ikke kan acceptere en dagsorden, hvori der kun står, at folketinget tager afstand fra yderligere kapitalvindingsskat på parcelhuse – også i form af værdistigningsafgifter – må man dermed modsætningsvis have lov til at slutte, at regeringen og socialdemokratiet har tanker om måske ikke inden for de nærmeste uger, men i hvert fald i den nærmeste fremtid at formulere deres tanker i retning af, at man alligevel skal have en eller

anden form for kapitalvindingsskat eller værdistigningsafgift på parcelhuse, og så har vi i hvert fald opnået noget. Det er nemlig det modsatte af det, fremskridtspartiet vil.

Til de ordførere, som har sagt, at nu skal man ikke blive ved med at begunstige parcelhusejere, kan jeg kun sige ganske kort, at det er nogle af dem, der aldrig nogen sinde er blevet begunstiget. Næsten hver eneste gang, man har skullet bruge penge til de sociale boligselskaber, er det sket ved, at parcelhusejerne har fået forøget deres lejeværdi, eller der er foretaget andre kunstige indgreb. Det var nogle af de ting, vi ville undgå ved at få debatten inden kommunalvalget.

Må jeg have lov til at sige til de radikale, at det var en meget nydelig radikal tale, hvori man sagde, at man ville begrænse boligudgifterne, men man skal ikke finde på nye store skatteobjekter, man skal omlægge dem, man har, så det alligevel er parcelhusejerne, der kommer til at betale. Det synspunkt kan vi ikke støtte.

Jeg vil godt sige til ordføreren for retsforbundet, at vi har ikke formuleret en enøjet dagsorden. Vi har givet udtryk for et bestemt punkt i den fremtidige boliglovgivning, fordi vi synes, at byrderne nu er blevet store nok på det område, nu må det være andre steder, man må forstærke sine aktiviteter. Man kan ikke blive ved med at trække parcelhusejerne frem. Det er ikke et spørgsmål om, at de, der er begunstiget, skal begunstiges endnu mere. Det er et spørgsmål om den måde, man rammer vilkårlige befolkningsgrupper på.

Boligministeren siger, at det ikke kun er hans tale, der har været holdt før, men også min. Der er imidlertid den afgørende forskel på de to taler, at den intetsigende tale, boligministeren holdt, og som jeg fortalte ham var holdt af alle boligministre siden arilds tid, er den, som har været indholdet af vores boliglovgivning. Hvis det er boligministerens tale, vi skal lægge til grund, så bliver det også indholdet i vores fremtidige boliglovgivning, og det er præcis det modsatte af, hvad fremskridtspartiet vil.

Jeg kan da ikke tro, at boligministeren – det sagde han i hvert fald ikke, da han blev boligminister – synes, at vi har en fornuftig og rimelig boliglovgivning her i landet. Så vidt jeg husker, gav boligministeren dengang udtryk for, at ca. 60 pct. af gældende boliglovgivning uden vanskeligheder ville kunne